

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Σύλληψη Αγίας Άννης (9 Δεκεμβρίου)

Το θαύμα της πίστεως, της προσευχής και της υπομονής

Η σημερινή ημέρα, αδελφοί μου, κατά την οποία τιμούμε και εορτάζουμε το μεγάλο γεγονός της συλλήψεως της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης, φέρνει ενώπιον μας ένα θαύμα. Είναι ένα μέγιστο θαύμα που επιτέλεσε η Χάρις του Θεού πάνω σε ένα άτεκνο ζευγάρι, το οποίο αν και ευρισκόταν, πλέον, σε περασμένη γεροντική ηλικία κατάφερε το απίστευτο• με τη δύναμη του Θεού, συνέλαβε τέκνο. Αυτό το θαύμα δεν προέκυψε τυχαία, ούτε χαρίστηκε από το Θεό στους ανθρώπους αυτούς. Προέκυψε γιατί, τόσο ο Ιωακείμ όσο και η δικαία και ευσεβής Άννα, διέθεταν τρία βασικά πνευματικά χαρακτηριστικά, τα οποία προκάλεσαν και προσείλκυσαν τη χάρη και την ενίσχυση του Θεού, ώστε να γίνει πραγματικότητα ο μεγάλος τους πόθος, που ήταν η απόκτηση ενός τέκνου.

Η πρώτη προϋπόθεση, την οποία διέθεταν, ήταν η πίστη. Είχαν, δηλ. εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Η πίστη τους δεν ήταν μια αφηρημένη έννοια, αλλά ήταν υπόθεση ζωής, ένα γεγονός βιωματικής εμπειρίας που έβγαινε από μέσα τους, ένα γεγονός που είχε σχέση με την γενικότερη πνευματική τους ζωή. Πίστευαν και εμπιστεύονταν το θέλημα του Θεού. Είχαν αφήσει τις ζωές τους πάνω Του. Είχαν εγκαταλείψει τις τύχες τους στα χέρια Του, πιστεύοντας ακλόνητα ότι ξέρει ο Θεός πώς θα φέρει τα πράγματα στη ζωή τους.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό που διέθεταν ο Ιωακείμ και η Άννα είναι η προσευχή, ως καρπός της πίστης τους. Ασφαλώς θα έκαναν τα πάντα, στο πλαίσιο της ιατρικής επιστήμης της εποχής εκείνης, προκειμένου να αποκτήσουν παιδί. Άλλωστε, το θέλημα του Θεού δεν αποκλείει, ούτε καταδικάζει, ούτε αρνείται την ιατρική επιστήμη και γενικώς την επιστήμη. Και πώς να συμβεί αυτό, αφού η επιστήμη είναι δώρο του Θεού, είναι προσφορά και χάρισμα του Θεού στους ανθρώπους. Ταυτόχρονα, όμως, η καρδιά τους φλεγόταν από τον πόθο της προσευχής. Είχαν κάνει αίτημα προσευχής την απόκτηση ενός παιδιού. Δεν είχαν αφεθεί μόνο στα χέρια των ανθρώπων, αλλά αφέθηκαν στα χέρια του Θεού. Και όσο κι αν πέρασαν τα χρόνια, όσο κι αν έβλεπαν ότι λευκαίνονταν τα μαλλιά της κεφαλής τους, όσο κι αν έβλεπαν ότι οι ανθρώπινες δυνάμεις τους εγκαταλείπουν,

εντούτοις, συνέχιζαν να προσεύχονται και να καταθέτουν τις ελπίδες τους στα χέρια του Θεού. Γιατί βίωναν αυτό που ο Αδελφόθεος Ιάκωβος θα πει αργότερα, ότι *πολύ ισχύει δέησις δικαίου ενεργουμένη*¹.

Υπήρχε και ένα τρίτο χαρακτηριστικό, που ήταν καρπός και της πίστεως και της προσευχής τους και το διέθεταν πληθωρικά ο Ιωακείμ και η Άννα. Ήταν η υπομονή. Το να είναι κάνεις άτεκνος εκείνη την εποχή ήταν αιτία λαιδορίας και κοινωνικής απομόνωσης. Ήταν μία σκληρή δοκιμασία, η οποία προκαλούσε την κοινωνική κατακραυγή, καθότι οι άτεκνοι θεωρούνταν άνθρωποι δευτέρας κατηγορίας. Και όμως, ο Ιωακείμ και η Άννα υπέμεναν την κακοπάθεια, τη λαιδορία, τις ειρωνείες των ανθρώπων της Ιουδαϊκής κοινωνίας, γιατί ήξεραν ότι μέσα από την υπομονή θα καλλιεργήσουν, θα ενδυναμώσουν και τελικά, θα σώσουν την ψυχή τους. Και ήταν τέτοια η υπομονή τους, ώστε να προσελκύσουν πάνω τους τόσο πληθωρικά τη δύναμη, την χάρη και την ευαρέσκεια του Θεού και ο πόθος τους να γίνει πραγματικότητα και να αποκτήσουν όχι απλώς ένα παιδί, όπως όλα τα άλλα παιδιά, αλλά την κόρη εκείνη η οποία έφερε στον κόσμο «παιδίον νέον, τον προ αιώνων Θεόν», την Υπεραγία Θεοτόκο• Εκείνη που έγινε το δοχείο της Χάριτος και έφερε στη γη τον Σωτήρα και λυτρωτή του κόσμου. Αυτή την Παναγία έφεραν στον κόσμο, τον καρπό της προσευχής, της πίστεως και της υπομονής τους. Αυτή η Παναγία ήταν το θαύμα στη δική τους ζωή και το μεγάλο δώρο σε όλους εμάς, στην ανθρωπότητα όλων των εποχών.

Αδελφοί μου, και σήμερα αναζητούμε ένα θαύμα. Στην εποχή μας, μια εποχή δύσκολη και σκληρή κατά την οποία οι άνθρωποι κακοπαθούμε, μια εποχή που η κοινωνία μας δοκιμάζεται και ορθώνεται γύρω μας ένα τείχος απόγνωσης και απελπισίας, έχουμε ανάγκη από ένα θαύμα, να βοηθήσει ο Θεός ώστε να υπερβούμε το κακό που συμβαίνει και να εξέλθουμε νικητές από τη δοκιμασία. Μόνο, μη περιμένουμε το θαύμα να προκύψει ως δια μαγείας ή από ανθρώπινες δυνάμεις, από ανθρώπινες αποφάσεις και πολιτικές ή από εξουσίες που κυβερνούν τον κόσμο. Άλλωστε, αυτές οι εξουσίες είναι οι αιτίες που οδηγηθήκαμε στο τέλμα. Η λύτρωση και το θαύμα θα προκύψουν μόνο από τον Θεό. Αν υιοθετήσουμε αυτά τα βασικά

¹ Ιάκ. 5,16

πνευματικά χαρακτηριστικά, τα οποία διέθεταν ο Ιωακείμ και η Άννα και πέτυχαν το θαύμα για εκείνους και για όλους μας. Να κάνουμε αυτό το θαύμα αίτημα προσευχής, που να είναι καρπός καρδιακής πίστης. Ο Χριστός δεν έχει ανάγκη από την θρησκευτικότητά μας. Έχει ανάγκη από την καρδιά μας. Αυτό σημαίνει «πιστεύω» στο Θεό. Του δίνω την καρδιά μου, Τον εμπιστεύομαι και αφήνω σε Εκείνον να ενεργήσει στη ζωή μου. Και να κάνετε υπομονή, αδελφοί μου. Τα προβλήματα δε θα λυθούν ούτε με επαναστάσεις, ούτε με βίαιες ανατροπές μέσα στην κοινωνία. Χρειάζεται υπομονή απ' όλους, εργατικότητα, ενότητα με κεντρικό σημείο της ένωσής μας και ασφαλές σημείο της ενότητάς μας τον Ιησού Χριστό. Μόνο έτσι θα κτίσουμε τις ζωές μας, θα καλλιεργήσουμε τις ψυχές μας και το θαύμα δεν θα είναι μια ουτοπική επιθυμία, αλλά μια ρεαλιστική πραγματικότητα. Χρόνια Πολλά και ευλογημένα.

Αρχιμ. Ε.Ο.